

[Aage Frandsen]

forhindre gennemførelsen af de ændringer, der ellers var lagt op til. Derfor kan man godt ende med den vurdering, at det foreliggende lovforslag vil sikre ligestilling mellem lønmodtagere og selvstændige, dog med det forbehold, at der ikke ligger skjulte ting i det – naturligvis ikke noget, som ministeren har tilsigtet, for sådan er ministeren ikke, men altså skjulte ting – som også hr. Kaj Poulsen var inde på, f.eks. i form af en forskelsbehandling mellem kutterejeren og fiskeren – altså det eksempel, hr. Kaj Poulsen nævnte – for en sådan urimelighed ville jo være uacceptabel.

Men ud fra et ønske om at tilgodese princippet om ligestilling mellem lønmodtagere og selvstændige og på baggrund af den hidtidige urimelighed, der består i, at en person betaler ind til noget, som vedkommende måske aldrig får noget fra igen, kan vi se på forslaget med megen velvilje.

Under udvalgsarbejdet vil vi prøve at få sikkerhed for, at der er tale om en sådan ligestilling, og vurdere forslaget positivt herudfra, men vores endelige stillingtagen vil afhænge af, at der ikke er noget, som smitter af på andre dele af arbejdsløshedslovgivningen. Vi ved godt, at vi skal have øjnene helt åbne, når vi behandler arbejdsløshedssager, og når vi får det alle sammen, kan det være, vi kan blive enige om det – også hr. Kaj Poulsen.

Traberg Smidt (V):

Når hr. Kaj Poulsen har vanskeligt ved at forstå det udmærkede i dette forslag, hænger det nok sammen med, at den del af erhvervslivet, som traditionelt på det seneste har interesseret fagbevægelsen og Socialdemokratiets arbejdsmarkedspolitiske ordførere, har været den del, som kører i store BMW'ere, som fusionerer landets største virksomheder, og som bringer fagbevægelsens ledere rundt i dyre biler på linje med de dyre direktioner i de store firmaer. Det er de såkaldte industrilokomotiver og det syndrom, som hr. Kaj Poulsen dér beskæftiger sig så stærkt med.

Men her er der tale om en helt anden form for erhvervstilværelse end den forkromede. Der er tale om en pick-up-kultur af folk, som kører rundt i landet, og for hvem dette her vil være et kæmpfremskridt. Der er meget ofte tale om personer, som overhovedet ikke har en indkomst, der berettiger dem til dagpenge, idet de har svingende indtægter.

Det er jo sådan – og det glemmer man måske både i de store virksomheder og i hr. Kaj Poulsens bagland – at virksomheder er ligesom levende organismer. De bliver startet som små spæde og vokser op og har så en manddomsperiode, som det for os som politikere gælder om at forlænge mest muligt, og så dør de på et eller andet tidspunkt.

Hvis de er store nok, kommer hr. Kaj Poulsen og foreslår, at de skal have statsstøtte. Hvis de er små, får de lov til at dø uden at få dagpenge, og det er det, vi skal have rettet op på med dette forslag.

Det, der sker, når købmandsægteparret er ved at blive lidt ældre og virksomheden begynder at skrante med dem – og vi ved jo, at langt de fleste virksomheder dør med virksomhedens indehaver, eller rettere, at den dør, når den første af virksomhedens to indehavere, nemlig den ene ægtefælle, dør – er følgende: Når regnskabet går dårligere og dårligere og man kommer tilstrækkelig langt ned, indser man, at man ikke længere kan få maksimumsdagpenge, og så er der i det nuværende system indbygget en stærk tilskyndelse til at standse virksomheden på et alt for tidligt tidspunkt i stedet for at blive ved nogle år endnu. Dette sikrer det foreliggende forslag; det synes vi er en retfærdighedshandling, og derfor anbefaler vi det.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan sige til hr. Traberg Smidt, at jeg ikke har svært ved at forstå dette forslag. Jeg forstår det udmærket godt, og jeg synes faktisk, at hr. Traberg Smidts indlæg klart dokumenterer, hvad det er, det drejer sig om. Det drejer sig om erhvervsstøtte. Hele argumentationen i hr. Traberg Smidts indlæg var, at vi nu skal støtte det erhvervsliv, som har en beskeden størrelse.

I den forbindelse er jeg helt enig med arbejdsministeren – i hvert fald i, hvad han sagde for en måned siden, for for en måned siden sagde arbejdsministeren både i B.T. og i tv: Nu skal vi have al erhvervsstøtten ud af denne lovgivning.

Det er vi enige i, og vi hjælper gerne ministeren med at få den ud. Skal der være erhvervsstøtte i Danmark, må det ske over erhvervsstøttelovgivningen, og lad os så diskutere det på det grundlag og lade være med at blande det ind i a-kasselovgivningen, hvor det ikke hører